

به نام خدا

سیستم فوتبال ۳-۵-۲

(معرفی مقدماتی سیستم ۳-۵-۲ فوتبال)

مولفان :

نادر قاسمی

(مربی AFC)

حسن کشاورز

(کارشناسی ارشد تربیت بدنی)

انتشارات ارسطو

(چاپ و نشر ایران)

۱۴۰۱

سرشناسه: قاسمی، نادر، ۱۳۶۸-
عنوان و نام پدید آور: سیستم فوتبال ۲-۵-۳ / مولفان نادر قاسمی، حسن کشاورز.
مشخصات نشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۱۳۵ ص.
شابک: ۳-۹۲۹-۴۳۲-۶۰۰-۹۷۸: ۱۵۰۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: ورزش - فوتبال - سیستم فوتبال ۲-۵-۳
شناسه افزوده: کشاورز، حسن، ۱۳۵۹
رده بندی کنگره: RC۴۸۱/۵
رده بندی دیویی: ۶۱۴/۸۹۱۴۵
شماره کتابشناسی ملی: ۷۶۴۵۱۲۴
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: سیستم فوتبال ۲-۵-۳
مولفان: نادر قاسمی - حسن کشاورز
ناشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)
صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۱
چاپ: مدیران
قیمت: ۱۵۰۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک: ۳-۹۲۹-۴۳۲-۶۰۰-۹۷۸
تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

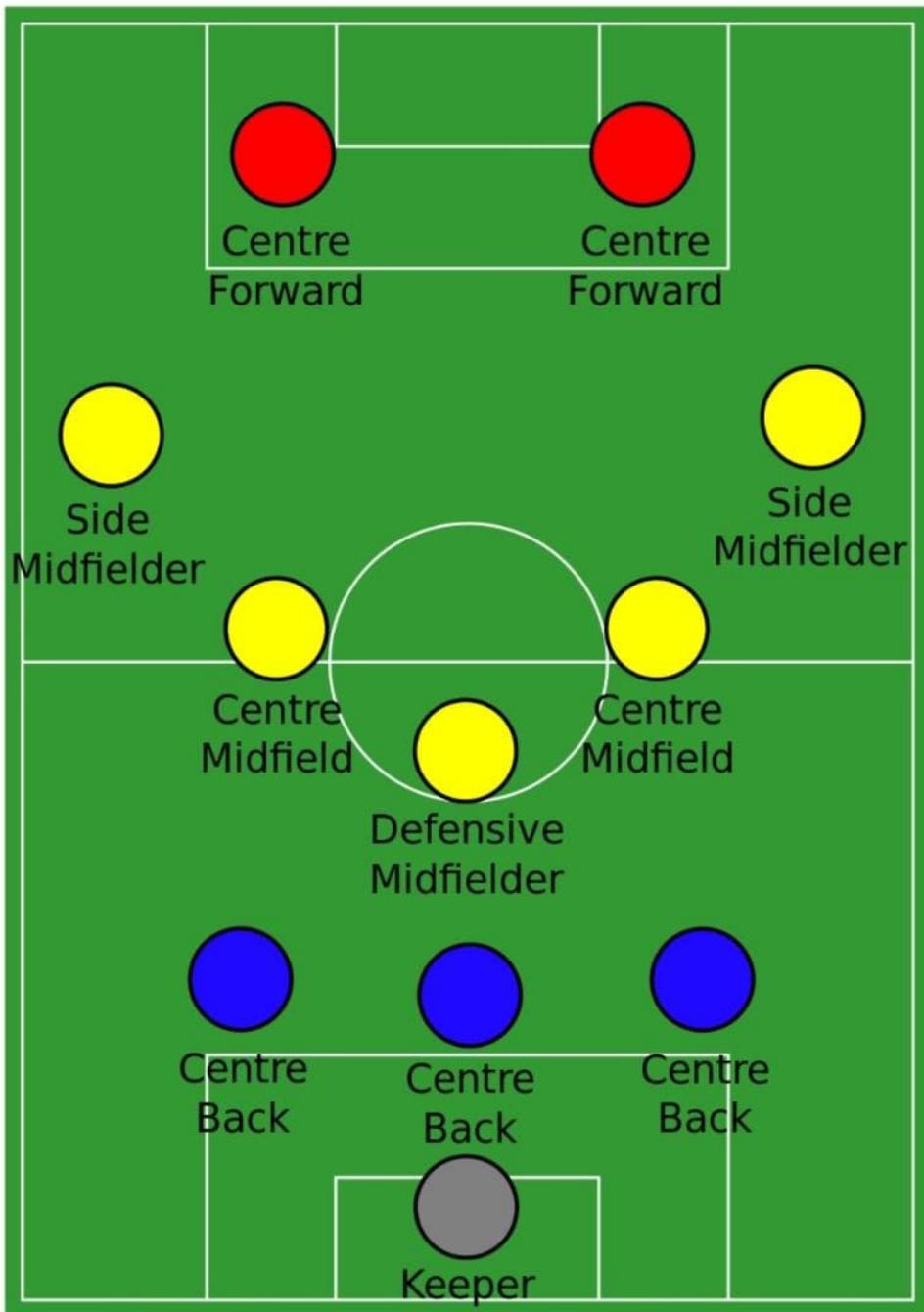
انتشارات ارسطو

فهرست مطالب

مقدمه	۵
نقش‌ها و مسئولیت‌های بازیکن	۱۱
حمله در ترکیب ۲-۵-۳	۱۹
دفاع در ترکیب ۲-۵-۳	۲۲
تغییرات تاکتیکی واریاسیون ۲-۵-۳	۲۵
خصوصیات ایده آل برای بازیکنان فوتبال در آرایش ۲-۵-۳	۲۹
کارهای ترکیبی و فرینده دو مهاجم در سیستم ۲-۵-۳	۳۵
راه حل‌های تاکتیکی و حرکت‌های ترکیبی مهاجمین در آرایش ۲-۵-۳ (آنتونیو کونته در اینترمیلان و تیم ملی ایتالیا)	۴۰
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل ۲-۴-۴ بازی می‌کند	۴۷
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل آرایش ۱-۳-۲-۴ بازی می‌کند ...	۵۶
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل آرایش ۳-۳-۴ بازی می‌کند	۶۹
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل آرایش ۲-۵-۳ بازی می‌کند ...	۹۰
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل آرایش ۳-۴-۳ بازی می‌کند	۱۰۲
تاکتیک تیمی که با آرایش ۲-۵-۳ در مقابل آرایش ۲-۱-۳-۴ بازی می‌کند ...	۱۱۸

ترکیب سیستم ۲-۵-۳ (3-5-2 system composition)

مقدمه

راهنمای مربیگری نهایی ۲-۵-۳

نفوذ تهاجمی، دفاع قوی و کنترل مالکیت... برای تیم مناسب با بازیکنان مناسب، آرایش ۲-۵-۳ می تواند یک ترکیب مرگبار در برابر هر حریفی باشد. برای اینکه ترکیب کار کند، تیم باید دو بال بک فوق العاده متناسب داشته باشد که در تمام مدت مسابقه از جناحین بالا و پایین حرکت کنند. این دو نفر کلید ترکیب هستند و بدون بازیکنان مناسب، بازی موثر ۲-۵-۳ یک چالش خواهد بود. خط هافبک را می توان به تناسب حریفان تطبیق داد و عملکرد فوق العاده ای ارائه می دهد.

از انعطاف پذیری بالایی برخوردار است زیرا مربیان ممکن است پرسنل را به حالت تهاجمی یا تدافعی تغییر دهند. با وجود پنج نفر در خط میانی، تیم باید بر مالکیت توپ مسلط شود که فشار زیادی را از جانب سه دفاعی کاهش می‌دهد. از آنجایی که ۲-۵-۳ می‌تواند به سرعت به ترکیب ۲-۳-۵ برگردد، تیم هم در عقب محکم است و هم یک تهدید قوی در جلو. اگرچه این بستگی به نظم تاکتیکی بازیکنان در اختیار شما دارد. بدون نظم و انضباط تاکتیکی و ارتباط واضح، می‌تواند به سرعت به یک مسئولیت تبدیل شود زیرا حریف فضایی را که ترکیب در پشت باقی می‌گذارد، بارگذاری می‌کند. این آرایش می‌تواند بهترین هر دو جهان باشد زیرا ماهیت تهاجمی آن بهترین شکل دفاع را با وادار کردن حریف به سمت دروازه خود فراهم می‌کند. با این حال، مانند تمام ترکیب‌ها، این شیمی و انسجام تیم است که در نهایت موفقیت آرایش ۲-۵-۳ را تعیین می‌کند.

الزامات تشکیل تیم

علم شیمی!

خط هافبک ممکن است شلوغ شود، بنابراین بازیکنان باید بدانند چگونه پاس بدهند و به فضا حرکت کنند تا مانع از قرار گرفتن در مسیر یکدیگر نشوند. آگاهی تاکتیکی از سوی بازیکنانی که باید نقش خود را از درون به بیرون بدانند. ارتباط شفاف برای اطمینان از حمله و دفاع تیم به عنوان یک تیم. وین‌بک‌های فوق‌العاده متناسب که روی توپ مطمئن هستند، از نظر تاکتیکی منظم هستند و می‌توانند یک سانتر مناسب را ارسال کنند. سه تیم دفاعی که به خوبی با هم کار می‌کنند، می‌دانند چه زمانی باید به توپ حمله کنند و چه زمانی باید توپ را رها کنند و برای هم تیمی‌های خود پوشش ایجاد کنند. هافبک‌هایی که به توپ مطمئن هستند و هدفشان خفه کردن برنامه بازی حریف با تسلط بر مالکیت توپ است. هافبکی منظم که از دفاع حمایت می‌کند و مدافعان کناری را می‌پوشاند.

مهاجمان پرانرژی و متحرکی که درک خوبی دارند و می‌توانند بازی را کشیده و فضا را برای هافبک‌ها باز کنند.

نقاط قوت آرایش ۳-۵-۲

R. کنترل توپ - با وجود پنج نفر در خط میانی، تیم باید بر مالکیت توپ تسلط داشته باشد که در عین حال پتانسیل گلزنی حریف را محدود می‌کند و در عین حال امتیاز خود را افزایش می‌دهد.

T. جلوی ایجاد حریف از پشت را بگیرید - دو مهاجم باید مدافعان حریف را به حریف درآورند در حالی که هافبک‌ها به سمت بالا فشار می‌آورند و گزینه‌های ارسال خود را به جلو محدود می‌کنند.

U. طیف وسیعی از گزینه‌های تهاجمی - موجی از بازیکنان می‌توانند به سمت دروازه حریف حرکت کنند و باعث سردرگمی و تعدادی فرصت گلزنی شوند.

V. پاس دادن به مثلث‌ها و زوایا - صف آرای ۳-۵-۲ به این معنی است که بازیکنان باید همیشه در هر زمان و هر کجا که روی توپ هستند تعدادی گزینه برای پاس دادن به روی آنها باز باشد.

W. شما می‌توانید حریف را مجبور به اشتباه کنید - تعداد زیاد بازیکنان در نیمه حریف شانس شما را برای بردن توپ در بالای زمین افزایش می‌دهد.

X. استحکام دفاعی - سه نفر در عقب از جعبه محافظت می‌کنند در حالی که هافبک نگهدارنده می‌تواند قدرت را در اعداد و ارقام افزایش دهد و به پوشاندن موقعیت‌های خالی مدافع کناری هنگام فشار به جلو کمک کند. ی. ساده برای تغییر برنامه بازی - مربی به راحتی می‌تواند به سادگی با دستور دادن به هافبک‌ها و مدافعان کناری خود به سمت زمین حمله یا دفاع بیشتر برود.

Z. عرض بال هافبک‌ها فضا را برای هافبک‌ها ایجاد می‌کند.

۱. دو در جلو - در حالی که برخی از ترکیب‌ها یک مهاجم را قربانی کنترل خط هافبک می‌کنند، با ۳-۵-۲ این یک مدافع است که راه را ایجاد می‌کند و گزینه‌های حمله را افزایش می‌دهد.

نقاط ضعف آرایش ۲-۵-۳

شما به بال‌های راست نیاز دارید - مهمترین موقعیت در زمین، این است که مدافعان کناری زمین را بمباران کنند، حمله کنند، دفاع کنند و برای بقیه فضا ایجاد کنند. اگر آنها به اندازه کافی آماده یا سریع نباشند، ترکیب با خطر شکست مواجه می‌شود زیرا خط هافبک بدون حرکت کافی و گزینه‌های ارسالی روی جناحین فشرده می‌شود.

T. دفاع متکی به مدافعان میانی سریع و عریض است - از آنجایی که هنگام حمله پشت وینبک‌ها فضای زیادی باقی می‌ماند، مدافعان میانی باید به اندازه کافی سریع باشند تا فضا را پوشش دهند.

U. حریف می‌تواند به فضای پشت وین بک حمله کند تیم بیشترین آسیب را نسبت به فضای پشت وین بک دارد و این شکاف‌ها نقطه ضعف ترکیب است.

V. یک هافبک نگهدارنده منظم بسیار مهم است - اگر آنها نتوانند به طور مداوم موقعیت خوبی داشته باشند، تیم بسیار از ثبات دفاعی خود را از دست می‌دهد.

W. تیم باید به خوبی ارتباط برقرار کند تا موفق شود - مانند ۲-۵-۳

این ترکیب هافبک‌های زیادی دارد، این به آنها بستگی دارد که به وضوح با یکدیگر ارتباط برقرار کنند تا بدانند خود را در چه موقعیتی نسبت به دیگران قرار دهند.

X. اگر حریف یکی را در جلو بازی کند، یک مدافع میانی غیرضروری می‌شود - با وجود تنها یک بازیکن برای علامت زدن و سه مدافع میانی، ممکن است گیج‌کننده باشد که چه کسی باید مهاجم را دنبال کند و علامت‌گذاری کند. هافبک‌های میانی باید روی توپ راحت باشند. سه نفر در مرکز توپ را کنترل می‌کنند که توسط آنها به سمت بال‌ها یا جلو هدایت می‌شود. اگر توپ را راحت نکنند، خطر از دست دادن آن را دارند که می‌تواند به حریف اجازه دهد تا از خط هافبک عبور کند.

Z. باید دائماً در حال حرکت برای ایجاد فضا و فرصت‌ها باشد - در حالی که این کار می‌تواند خسته‌کننده باشد، بازیکنان می‌توانند در مسیر یکدیگر قرار بگیرند و حمله می‌تواند از هم پیاشد.

۱. احتمال غلبه بر عقب - اگر بازیکنان عقب نمانند و وظایف دفاعی خود را انجام ندهند، تیم در عقب با خطر اضافه بار مواجه می‌شود.

۲-۵-۳ تنظیم سازه

در ترکیب ۳-۵-۲ آخرین خط دفاعی دروازه بانی است که باید دائماً مراقب هر خطری باشد. از آنجایی که تیم‌هایی که در این ترکیب بازی می‌کنند غالباً مالکیت توپ را در اختیار دارند، باید تمرکز خود را حفظ کنند تا در موارد نادری که دروازه مورد تهدید قرار می‌گیرد گرفتار نشوند. در مقابل آنها سه مدافع میانی قرار دارند که مدافعان اصلی تیم هستند. وظیفه آنها این است که بدن خود را روی خط بگذارند و موقعیت‌های گلزنی حریفان را محدود کنند. بسته به طیف وسیعی از عوامل، روش‌های مختلفی وجود دارد که تیم‌ها می‌توانند در خط میانی پنج تیم تصمیم بگیرند.

در متداول ترین ترکیب، دو بال بک در کناره‌ها وجود دارد که وظیفه عرض اندام و پاس دادن به تیم را بر روی بال‌ها بر عهده دارند. آنها باید با هم تیمی‌های خود به جلو حرکت کنند و همچنین به عقب بروند و به دفاع کمک کنند. سه هافبک مرکزی انعطاف

تاکتیکی زیادی به مربی ارائه می‌دهد. معمولاً یک بازیکن با تفکر دفاعی یا نگهدارنده وجود دارد که از دفاع حمایت می‌کند و برای برداشتن توپ و پاس دادن به جلو در عمق می‌افتد. سپس این دو نفر مقابلشان هستند که از مهاجمان تیم حمایت کنند. آنها باید روی توپ راحت باشند و همچنین یک گل بزنند.

تهدید در عین ایجاد موقعیت برای مهاجمان. این دو مهاجم گلزنان اصلی تیم هستند. این حرکت آنهاست که ویرانگری ایجاد می‌کند و فضا را برای هافبک‌ها باز می‌کند تا به سمت بالا حرکت کنند. آنها باید درک خوبی از یکدیگر داشته باشند و از قبل به خوبی با یکدیگر همکاری کنند. به خاطر داشته باشید که در حالی که تیم احتمالاً در ۳-۵-۲ بر مالکیت توپ مسلط خواهد شد، تیم نباید از وظایف دفاعی خود غافل شود. این تکیه بر این است که تیم پرانرژی باشد و دائماً در حال حرکت باشد تا گزینه‌های هجومی زیادی داشته باشد. بدون فرار توپ، فضا بسته می‌شود و بازیکن روی توپ در کاری که می‌تواند انجام دهد محدود می‌شود. کل تیم باید به عنوان یک بالا و پایین در زمین حرکت کند تا بهترین استفاده را از ترکیب داشته باشد. با توجه به اینکه گزینه‌ها در خط میانی و جلو متغیرهای اصلی در نحوه ترکیب تیم‌ها هستند، اجازه دهید نگاهی به انتظارات از بازیکنان در هر پست بیندازیم....

نقش‌ها و مسؤلیت‌های بازیکن

دروازه بان

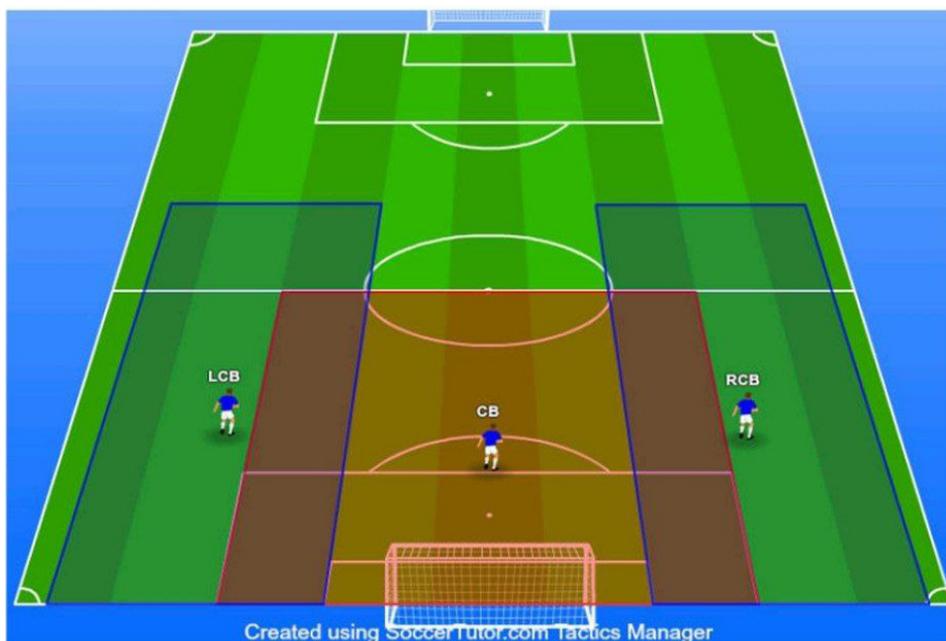
هر زمان که یک تیم سه نفر در عقب بازی کند، دروازه بان وظایف بیشتری نسبت به سایر ترکیب‌ها دارد. ۲-۵-۳ یا ۳-۴-۳ معمولاً نشان می‌دهد که تیم ترجیح می‌دهد بر مالکیت توپ تسلط داشته باشد تا اینکه عقب بنشیند و دفاع کند. این بدان معناست که دروازه بان باید مهارت‌های خوبی برای توپ داشته باشد تا به تیم کمک کند مالکیت توپ را حفظ کند. از آنجایی که تیم احتمالاً مالکیت توپ را کنترل می‌کند، دروازه بان باید تمرکز خود را برای مواقعی که حریف نفوذ می‌کند و دروازه را تهدید می‌کند حفظ کند. هنگامی که به عمل فراخوانده می‌شوند، باید با اطمینان پاسخ دهند و با هر سانتری وارد محوطه جریمه برخورد کنند یا هرگونه شوت به سمت هدف را متوقف کنند. آنها باید

بر جعبه خود فرمان دهند و تسلط داشته باشند.

اگر نتوانند توپ را بگیرند، باید توپ را با مشت دور کنند یا آن را به دو طرف دروازه و دور از خطر انتقال دهند. برای به حداقل رساندن ضربات به سمت دروازه، آنها باید به خوبی با دفاع مقابل خود ارتباط برقرار کنند و به سازماندهی و هدایت بازیکنان برای بستن هرگونه خطر کمک کنند. با تمام بازی‌هایی که در مقابل آنها اتفاق می‌افتد، آنها به وضوح می‌توانند متوجه شوند که حریف کجا را تهدید می‌کند و در نتیجه این موضوع را به مدافعان منتقل می‌کند. سازماندهی، مهار شوت، و پاهای خوب از ویژگی‌های کلیدی دروازه بان مدرن هستند.

دفاع

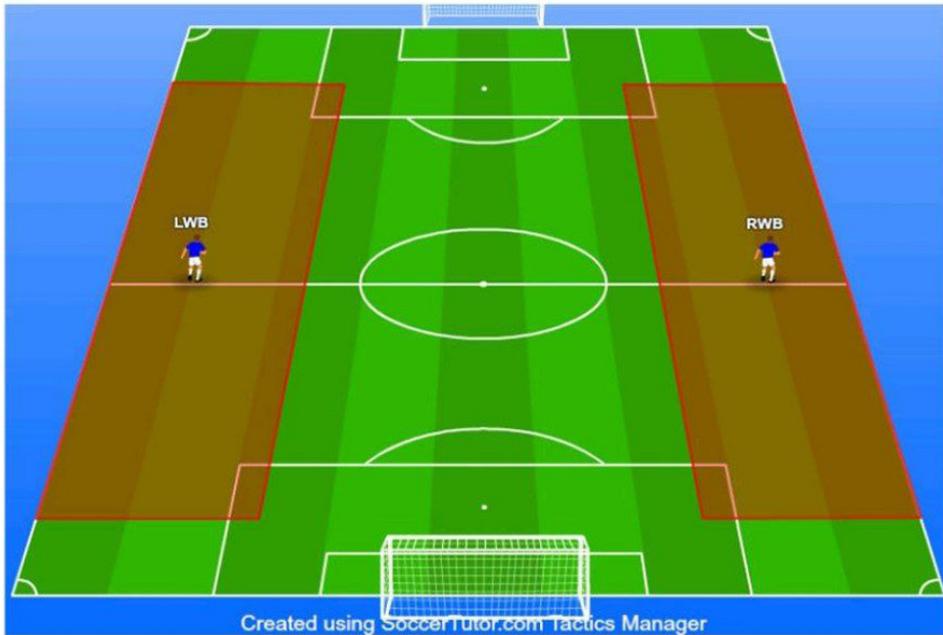
در ترکیب ۲-۵-۳، این سه مدافع میانی هستند که مسئولیت اصلی محافظت از دروازه بان و دفاع از دروازه را بر عهده دارند. آنها باید تمام تلاش خود را برای جلوگیری از گلزنی حریف انجام دهند.

در حالی که تکل زدن و علامت زدن بازیکنان بخش بزرگی از بازی آنها است، بستن فضا و برقراری ارتباط واضح با یکدیگر، دروازه بان و نگه داشتن هافبک به همان اندازه مهم است. آنها باید با هم یک واحد غیر قابل نفوذ را تشکیل دهند. هنگامی که حریف از خط هافبک عبور می‌کند، یک مدافع میانی باید بازیکن را با توپ درگیر کند در حالی که دیگری آنها را پوشش می‌دهد. مدافع میانی سوم باید هر یک از دیگر بازیکنان مهاجم خود را اشغال کند.

آنها با هم باید حریف را از شوت زدن به سمت دروازه باز دارند و هدفشان کاهش سرعت آنها باشد تا تقویت شوند. فضای پشت وین‌بک‌ها در پایین جناح‌ها جایی است که آرایش ۲-۵-۳ آسیب‌پذیرتر است... توپ‌هایی که در این کانال‌ها پخش می‌شوند می‌توانند مشکل‌ساز باشند، زیرا یک مدافع میانی باید به صورت گسترده بیرون بیاید تا منطقه را پوشش دهد و بازیکن حریف را درگیر کند. این می‌تواند مدافعان میانی را از موقعیت خارج کند و آنها باید به طور واضح ارتباط برقرار کنند تا اطمینان حاصل شود که شکاف‌هایی برای استفاده حریف باز نمی‌شود. یک هافبک نگهدارنده باید در تماس باشد تا وارد کانال شود یا جای یکی از مدافعان میانی را پر کند. در حالی که ترکیب ۲-۴-۴ دارای موقعیت‌های واضحی است که هر مدافع باید آن را بگیرد، ۲-۵-۳ می‌تواند از این نظر گیج‌کننده باشد و بازیکنان اغلب باید به جای بازیکنان، فضاها را مشخص کنند. در بازی مدرن، مدافعان فقط ملزم به دفاع نیستند - آنها همچنین باید روی توپ راحت باشند و به تیم کمک کنند تا مالکیت توپ را حفظ کند. اگرچه مسئولیت کمتری بر دوش آنها برای تحریک بازی از پشت مانند آرایش ۳-۴-۳ وجود دارد، اما همچنان انتظار می‌رود که توپ را آرام و از نظر فنی توانا باشند. بهترین دفاع‌ها بر پایه موقعیت یابی خوب، ارتباط و کار گروهی ساخته می‌شوند.

وینگیک ها

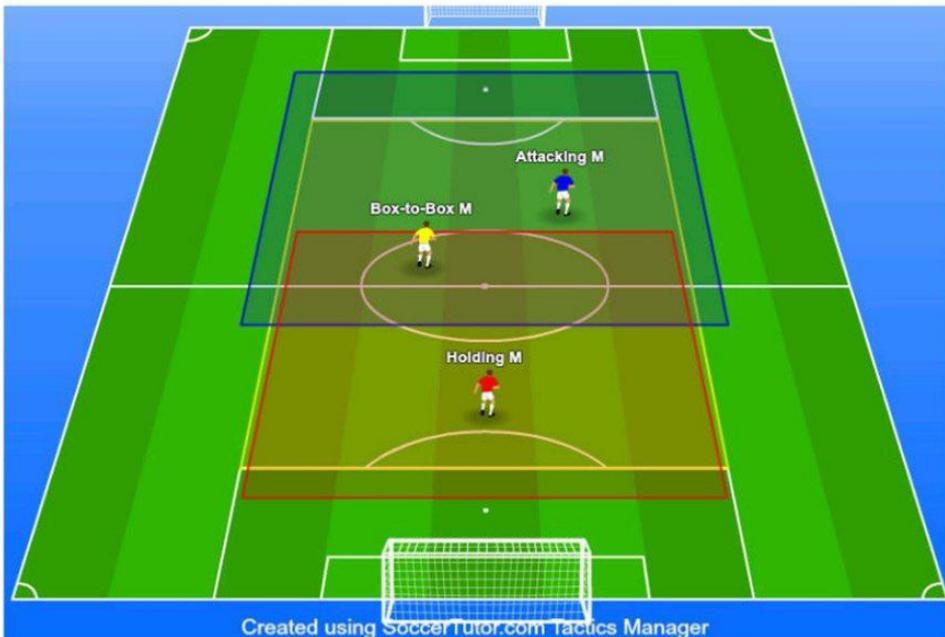
وینگیک ایده آل بسیار مناسب، سریع و دریل زن خوب با تحویل مناسب است! علاوه بر این، آنها باید از نظر تاکتیکی منضبط باشند تا در صورت لزوم در حمله و دفاع به آنها کمک کنند. از آنها چیزهای زیادی خواسته می شود، بنابراین این موقعیت به طور فزاینده ای تخصصی می شود که برای یک همه کاره عالی است. اگرچه آنها هنوز وظایف دفاعی دارند، اما وینگیک ها در درجه اول وظیفه تامین عرض تیم را بر عهده دارند. بدون آن، نقاط قوت

با شلوغ شدن خط هافبک مرکزی با بازیکنان، ترکیب از هم می پاشد. آنها باید دائماً بالا و پایین زمین باشند و زوایای ارسال و گزینه هایی را برای هافبک های مرکزی فراهم کنند. حرکت آنها چیزی است که به هافبک ها فضا و زمان می دهد تا در مرکز عمل کنند. در حمله، آنها باید به دنبال ترکیب با هافبک های مرکزی باشند و پشت خط دفاع حریف قرار بگیرند و سانتورها را در محوطه جریمه قرار دهند. آنها می توانند مدافعان کناری حریف را از موقعیت بیرون بکشند و شکاف هایی را در وسط برای مهاجمان یا هافبک ها باز کنند. در حالی که هافبک نگهدارنده تا حدودی میزان کارهای دفاعی را که باید انجام

دهند را کاهش می‌دهد، هنوز هم بسیار مهم است که آنها برای کمک کردن و تقویت فضاهای پشت سر خود بازگردند. اگر آنها بد انضباط باشند و دائماً جلو بمانند، مخالفان ممکن است مناطق پشت سر خود را بیش از حد بارگذاری کنند و تحت تأثیر قرار دهند. این بدان معناست که وین‌بک‌ها باید در تکل قوی باشند و موقعیت خوبی داشته باشند تا تهدیدات حریف را از بیرون محدود کنند. بهترین تیم‌هایی که ۲-۵-۳ بازی می‌کنند، همگی دارای بال‌های ورزشی قوی هستند که به توپ مطمئن هستند و تهدیدی را در آینده ارائه می‌کنند در حالی که از کار دفاعی خود غافل نمی‌شوند.

هافبک‌ها

همانطور که قبلاً ذکر شد، در هافبک میانی ترکیب ۲-۵-۳ است که مربی واقعاً می‌تواند هویت و برنامه بازی خود را بر روی تیم مهر کند. در حالی که مدافعان میانی سرسختانه از دروازه دفاع می‌کنند و بال‌های فوق بشری عرض و حرکت را فراهم می‌کنند، این هافبک‌ها هستند که بازی را دیکته و کنترل می‌کنند.

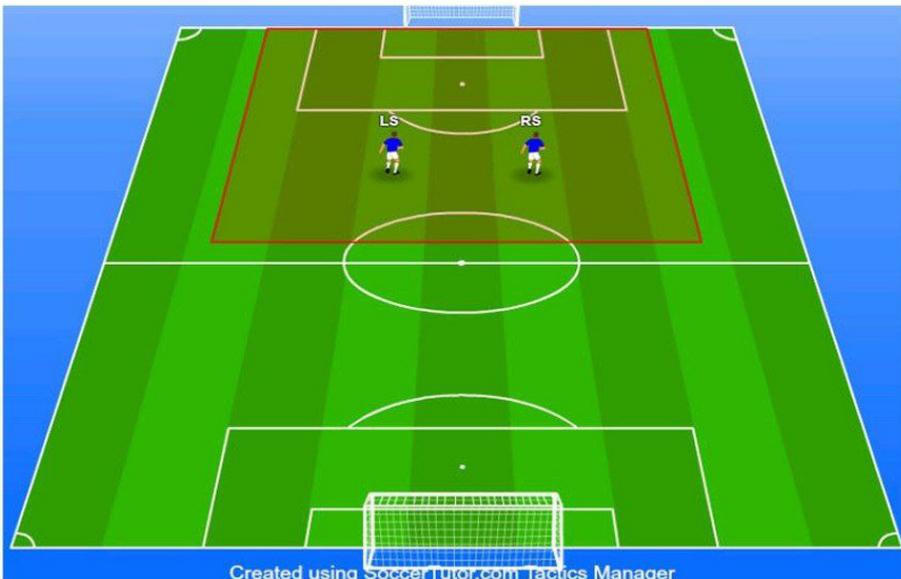

چیدمان تاکتیکی و پرسنل درگیر به عوامل متعددی مانند حریف، فلسفه مربی، و عملکردی که از تیم خود می‌خواهند بستگی دارد. در حالی که یک هافبک چهار نفره همیشه توانایی یک بازیکن هولدینگ را ندارد، یک سه وسط تقریباً همیشه این امکان را دارد.

این بازیکن نگهدارنده دارای تفکر دفاعی تر، ایمنی و ثبات در عقب را ارائه می‌دهد که در هنگام بازی با سه دفاع از اهمیت بیشتری برخوردار است. بازیکن نگهدارنده باید خطر را استشمام کند و در صورت ظاهر شدن شکاف به دفاع بیفتد. آنها باید حس موقعیت بالایی داشته باشند و دائماً در حال حرکت باشند، بازی را ببندند و بازیکنان حریف را که به فضا می‌دوند علامت بزنند. اگرچه سه مدافع میانی سنگ پشت هستند، اما این بازیکن نگهدارنده است که ۲-۳-۵ را به گزینه ای جذاب برای مربیان تهاجمی که نمی‌خواهند دفاع را قربانی کنند تبدیل می‌کند. این هافبک نگهدارنده اغلب در عمق زمین می‌افتد تا توپ را از مدافعان میانی بگیرد و به هم تیمی‌های جلوی آنها ارسال کند. در پایه خط میانی، مهم است که آنها به طور واضح و موثر با بازیکنان مقابل خود ارتباط برقرار کنند. آنها همچنین باید مراقب مالکیت توپ باشند، زیرا اگر آنها یا یکی از هافبک‌های دیگر تکل شوند، حریف در خط دفاعی حریف آزاد خواهد داشت. در حالی که برخی از مربیان ترجیح می‌دهند با دو بازیکن نگهدارنده عمیق بازی کنند، بسیاری دیگر گزینه‌های تهاجمی بیشتری را در مرکز پارک انتخاب می‌کنند. صرف نظر از نوع بازیکن انتخاب شده، همه هافبک‌های میانی باید روی توپ راحت باشند، کنترل توپ خوبی داشته باشند و بتوانند پاس را انتخاب کنند. در یک سه وسط، مربیان اغلب دوست دارند یک هافبک نگهدارنده را در کنار یک بازیکن باکس به باکس و یک هافبک تهاجمی بازی کنند. بازیکن جعبه به باکس باید پارانرژی باشد، در تکل زدن خوب باشد و خوب باشد، حاضر است تمام روز بدود آنها به تیم در حمله و دفاع کمک می‌کنند و دائماً از بازیکنان در جناحین با افزایش گزینه‌های پاس برای آنها در مرکز حمایت می‌کنند. انرژی آنها کمک می‌کند تا خط هافبک حریف را تحت فشار قرار دهند و مانع از قرار گرفتن آنها در بازی‌های پاس خود شوند. آنها همچنین مجوز حرکت به جلو و حمایت از مهاجمان در محوطه را دارند. از بین سه نفر، هافبک تهاجمی کمتر از دو نفر دیگر وظایف دفاعی دارد. این به آنها اجازه می‌دهد تا موقعیت‌های خطرناکی را در مقابل دفاع مخالفان اتخاذ کنند. اگر به درستی علامت گذاری نشوند، می‌توانند با دویدن در خط دفاع یا لغزش یک توپ به سمت مهاجمان، ویران کنند. در کنار مدافعان کناری،

این به آنها بستگی دارد که موقعیت‌های گلزنی برای مهاجمان تیم ایجاد کنند. از این بازیکن نیز انتظار می‌رود که گلزنی کند، بنابراین آنها باید ضربه خوبی به آنها بزنند. حرکت آنها در بین دفاع و هافبک حریف می‌تواند بازیکنان حریف را از موقعیت بیرون بکشد و فضایی را برای مهاجمان باز کند تا به داخل آن وارد شوند. آنها که در فضای کوچکی کار می‌کنند، باید مهارت‌های فنی و بینایی بالایی داشته باشند تا دیگران را وارد بازی کنند. وقتی مدافعان کناری توپ را وارد محوطه می‌کنند، یا باید در لبه منتظر باشند تا توپ‌های شلی را بردارند یا باید درون محوطه انباشته شوند تا مدافعان میانی حریف را تحت تأثیر قرار دهند.

این سه نفر مرکزی مسئولیت زیادی در تیم دارند و باید به خوبی با یکدیگر همکاری کنند تا گزینه‌های تهاجمی را ایجاد کنند که یک ترکیب ۲-۵-۳ خوب می‌تواند ارائه دهد. مهاجمان: ضرب‌المثلی می‌گوید که مهاجمان بر اساس تعداد گل‌هایی که به ثمر می‌رسانند قضاوت می‌شوند، و در حالی که این تا حدی درست است، مهاجمان امروزه باید بیشتر از گل‌ها سهم بیشتری داشته باشند. در ترکیب ۲-۵-۳، مهاجمان خط اول دفاعی هستند و این انرژی و پرس آنهاست که آهنگ عملکرد تیم را تعیین می‌کند.

آنها در کنار هافبک‌های پشت سرشان می‌توانند حریف را مجبور کنند

۵ توپ را طولانی بازی کنید که مدافعان میانی تیم باید راحت با آن برخورد کنند. مهاجمان با پرسینگ خود باید گزینه‌های ارسال مدافعان را به طور گسترده ببندند و آنها را از مرکز هدایت کنند. این باید به سه هافبک میانی کمک کند تا سریعاً توپ را پس بگیرند. در سایر ترکیب‌ها، مربیان اغلب بازی کردن با یک مرد هدف بزرگ را انتخاب می‌کنند که می‌تواند ضربه‌های سر بزند، توپ را نگه دارد و دیگران را وارد بازی کند. با این حال، با ۲-۳-۳، تیم بیشتر توپ را در اختیار خواهد داشت و اغلب در نیمه حریف قرار می‌گیرد. این امر نیاز به حرکت طولانی را کاهش می‌دهد و بنابراین اولویت داشتن مهاجمان سریع و متحرک با حرکت خوب است. این سرعت‌های سریع و خروج از موقعیت آنهاست که فضا را برای بقیه تیم باز می‌کند و به ایجاد فرصت‌های گلزنی کمک می‌کند. آنها با بیرون کشیدن مدافعان حریف از موقعیت، ساختار دفاعی آنها را به هم می‌ریزند و شکاف‌هایی را برای هافبک‌ها یا مدافعان کناری تیم ایجاد می‌کنند تا از آنها استفاده کنند. مهاجمان که به صورت دو نفره در جلو عمل می‌کنند باید پشت سر هم کار کنند و درک خوبی داشته باشند تا در مسیر یکدیگر قرار نگیرند. اگر دویدن‌های مشابهی انجام دهند یا فضای یکدیگر را اشغال کنند، گزینه‌های هم تیمی‌های خود و پویایی تهاجمی تیم را محدود می‌کنند. در حالت ایده‌آل، آنها باید با هافبک هجومی خوب کار کنند که سپس می‌تواند توپ‌های عبوری را در پشت دفاع رها کند تا آنها به سمت آنها بدود. با دو نفر جلو، تیم باید یک تهدید دائمی در تیم باشد.

جعبه مخالفان در حالی که این بال‌ها هستند که به تیم عرض می‌دهند، این مهاجمان هستند که به آن عمق می‌دهند. هر دوی این‌ها برای هافبک‌ها برای داشتن فضای کافی برای بازی بسیار مهم است. اگر مهاجمان خیلی عمیق بیفتند، خط میانی را پیچیده می‌کنند و اثربخشی داشتن سه نفر در مرکز پارک را کاهش می‌دهند. به عنوان گلزنان اصلی تیم، مسئولیت این است که هر کاری که ممکن است برای گلزنی انجام دهند. آنها باید یک شوت خوب داشته باشند، بتوانند به خوبی توپ را با سر بزنند و در انجام پاس‌های تک لمسی راحت باشند. این به این دلیل است که مدافعان میانی آنها را تحت فشار زیادی قرار خواهند داد.

حمله در ترکیب ۲-۵-۳

نکته مهم در مورد آرایش ۲-۵-۳ این است که با دفاع از جلو، در واقع یک برتری تهاجمی به دست می‌آورید. با اعمال فشار دو مهاجم بر روی مدافعان میانی حریف و محدود کردن گزینه‌های ارسال آنها، هافبک‌ها می‌توانند توپ را به عقب برگردانند و به سرعت با حریفان درهم ریخته، زمین را بالا ببرند. این بدان معناست که مخالفان کمتری در مقابل شما هستند که شما را می‌بندند.

بسیاری از قدرت تهاجمی ترکیب ۲-۵-۳ به حرکت متکی است. مهاجمان باید دائماً به اطراف بچرخند، در میان مدافعان حریف سردرگمی ایجاد کنند، و فضا را برای تیم باز کنند.

هافبک‌ها برای پیشروی این حرکت شکاف‌های بین خطوط را باز می‌کنند و به هافبک‌ها زمان بیشتری می‌دهد تا پاس خود را به مهاجمان یا مدافعان کناری به بیرون بزنند. مهاجمان با تلاش برای وارد شدن به پشت خط دفاعی، به هافبک هجومی اجازه می‌دهند از فضای خالی استفاده کنند. این می‌تواند یک کابوس برای حریف باشد زیرا خط هافبک و دفاع باید کاملاً با هم ارتباط برقرار کنند تا مطمئن شوند هیچ کس بی‌نشان نیست. مدافعان کناری نیز باید فورواردها را بمباران کنند تا مدافعان کناری حریف را به سمت بیرون بکشند. این در واقع به این معنی است که مدافعان میانی حریف در مقابل دو مهاجم در مرکز قرار دارند. با فشار دادن یک یا دو هافبک از عمق، حریف باید بسیار منضبط باشد تا مطمئن شود که آنها در عقب مغلوب و هول نشوند. با چهار بازیکن در حال دویدن به سمت جلو، این سه هافبک چند گزینه دارند که می‌توانند از آنها استفاده کنند. همیشه می‌توان بیرون را دید و از مدافع کناری در ارائه گزینه‌های هجومی به تیم حمایت کرد. آنها با هم می‌توانند مدافع کناری حریف را بیش از حد بارگذاری کنند،